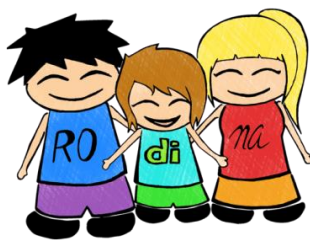

DÁT DĚTEM RODINU – 4. díl

Během letních prázdnin odbor sociálních věcí Městského úřadu ve Frýdlantu nad Ostravicí postupně veřejnosti představil všech osm dílů videospotů s názvem Dokázali změnit svět – aspoň některým dětem, ve kterých „naši“ pěstouni vyprávěli o svých zkušenostech při péči o děti. Do videospotů se však celé jejich povídání nemohlo vejít. Proto je čtenářům předkládáme formou série rozhovorů s jednotlivými pěstouny.

Rozhovor s pěstouny Petrou a Františkem Mylkovými:

Co Vás na myšlenku stát se pěstounem přivedlo a proč jste se rozhodli vychovávat dítě jiných rodičů?

Pěstounka: Vždycky jsme si s manželem přáli mít velkou rodinu a bohužel se nám to nedařilo. Takže jsme se rozhodli, že přijmeme cizí dítě. Prostě jsme do toho šli, protože jsme si přáli, aby to dítě vyrůstalo s námi.

Pěstoun: Já jsem v dětství vyrůstal sám, neměl jsem žádné sourozence, tak jsme chtěli mít velkou rodinu. Měli jsme jen jednoho syna a druhé dítě se nám nedařilo... Proto jsme se rozhodli stát se pěstounskou rodinou.

Jaké to bylo podat si žádost a projít posuzováním, zaškolit se na pěstouna?

Pěstounka: Vyplnění a podání žádosti bylo jednoduché. Měli jsme podporu, lidi, kteří nás tím provázeli. Ze školení jsem měla trošku strach, ale pak to bylo fajn. Setkalo se nás tam mnoho manželských párů a dobře jsme si spolu sedli. Dosud jsme s některými v kontaktu.

Pěstoun: Jaké to bylo? Napřed jsme nevěděli, do čeho jdeme, ale potom to byla pohoda. Školení bylo sice někdy časově náročné, ale stálo to za to. Dozvěděli jsme se spoustu informací a rad.

Pamatujete si první seznámení s Vaším pěstounským dítětem?

Pěstounka: U chlapce to bylo velmi krátké setkání. Do kojeneckého ústavu jsme přišli pozdě, takže nám ho ukázali jen na chvíli. Ale ta jiskra v mém případě přeletěla ihned. U dcerky to bylo jiné. Maličká je velice živá, komunikativní a máme ji od přechodné pěstounky – a to bylo úplně super. Probíhala setkávání v domácnosti, brzy nás sama oslovovala jako rodiče.

Pěstoun: Tak první seznámení s dětmi si pamatuji. Se synem to bylo takové krátké setkání - on byl takový vykulený a my také. U dcerky to bylo lepší, protože byla už větší. První setkání je vždy nádherné.

Co se změnilo příchodem dítěte do Vaší rodiny, jak se chovalo dítě a jak Vy?

Pěstounka: Vždycky se něco změní, protože najednou máte doma ze dne na den človíčka. Změna je to pro vás i pro to dítě. Dítě je vytrhnuté z toho, na co bylo zvyklé. Syn byl maličký, ale reagoval úplně na jedničku. Byl jen chvíli zmatený, kde je, ale brzy se rozkoukal. A dcerka? Tím, že byla u přechodné pěstounky, tak jsme s ní byli v dlouhodobém a častém kontaktu,. Byla již zvyklá na naši domácnost, a to bylo úplně super.

Pěstoun: Změnilo se to, že nás zase o jednoho přibylo a musel se nastavit jiný režim. Syn byl napřed takový zmatený, nevěděl, co se děje, museli jsme si k sobě najít cestu a naučit se, jak se k němu chovat. A u dcery už to bylo lepší - už jsme věděli, jak máme postupovat. Nyní je to v pohodě. My bychom naše děti nevyměnili.

Jaké to je nyní, když už dlouho tvoříte jednu rodinu?

Pěstounka: Je to taková horská dráha. Adrenalin, nahoře i dole. Spousta zábavy a legrace, ale i starostí. Čím jsme spolu déle, tím je to lepší a lepší. Jsem ráda, že ty děti mám.

Pěstoun: Někdy je to takový zmatek... U nás je hodně dětí, ale dá se to bez problémů zvládat.

Jak vnímají přijaté dítě Vaše děti, širší rodina?

Pěstounka: Máme s manželem dvě své děti. Nejstarší syn je skoro dospělý, mladší syn děti bere automaticky jako bráchu a ségru. Rodina nám fandí a doopravdy jsou rádi, že ty děti máme.

Pěstoun: Naši synové přijaté děti přijali suprově, máme v nich velkou oporu. Berou se jako sourozenci, zlobí jako sourozenci. Širší rodina i známí děti berou tak, že patří k nám a jsou součástí naší rodiny, podporují nás. Ty děti si zaslouží mít domov. Když se o ně nemohou starat jejich rodiče, tak mají svůj domov u nás.

Pomáhá Vám při výkonu pěstounské péče někdo, máte se na koho obrátit, když potřebujete poradit?

Pěstounka: Můj manžel je mi velkou oporou. Také rodina a máme hodně kamarádů mezi pěstouny a můžeme si mezi sebou říkat ty naše starosti. Rozumíme si, hodně lidí totiž nemá zkušenosti s výchovou v pěstounské péči a nevědí, co jsou tam za starosti. Pak mám ve svém životě dvě důležité ženy, naši doprovázející klíčovou pracovníci a sociální pracovníci, paní Illésovou. Myslím, že kdyby nebylo jí, tak ani pěstouny nejsme.

Pěstoun: Ano, máme z OSPODu (orgán sociálně-právní ochrany dítěte) paní Kateřinu Illésovou a také naši doprovázející klíčovou pracovníci, paní Renátu Hrochovou. Ty nám hodně pomáhají s dětmi. Když si nevíme rady, ozveme se, zjišťují nám různé věci, poradí nám.

Co byste vzkázali všem, kteří o myšlenku stát se pěstounem uvažují?

Pěstounka: Ať se rozhodují dobře a ať se rozhodují srdcem. Tady doopravdy rozum asi moc nefunguje. Ať mají otevřenou náruč a otevřené srdce a vše půjde tak, jak má jít. A ať do toho jdou!

Pěstoun: Vzkázal bych tohle – nebojte se jít do toho, nic to není. Ty děti si zaslouží mít domov a je krásné mít děti doma. Dětský smích domov jenom rozzáří.

*Kde jinde by mělo dítě vyrůstat než v rodině? Pro děti, které nemají vlastní funkční rodinu, hledáme rodinu náhradní. Staňte se pěstouny! Pro více informací kontaktujte Městský úřad Frýdlant n. O., odbor sociálních věcí, pracoviště ul. Hlavní 139, 739 11 Frýdlant n. O., kancelář č. 120, sociální pracovníci pro náhradní rodinnou péči **Bc. Kateřinu Illésovou**, tel.: 558 604 179, e-mail: killesova@frydlantno.cz.*